

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΘΙΚΗ
ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ

(με τις αιώνιες αξίες και σε σύζευξη με τη σκέψη)

Οι φαντασιώσεις και τα ψέματα του ανθρώπου χωρίς αυτογνωσία

(Επιλογή και σχηματισμός μεγάλης περίληψης)

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση και γενικά η ολική, μερική ή περιληπτική αναπαραγωγή και μετάδοση του παρόντος βιβλίου, κατά παράφραση ή διασκευή με οποιονδήποτε τρόπο (μηχανικό, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, φωτογραφικό κ.λ.π.) σύμφωνα με τους Ευρωπαϊκούς Νόμους και τους Διεθνείς Κανονισμούς, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του δημιουργού/δικαιούχου. Η απαγόρευση αυτή ισχύει και για τις δημόσιες υπηρεσίες, βιβλιοθήκες, οργανισμούς κ.λ.π. (Ν. 100/1975, 2121/1993 και λοιποί εν γένει κανόνες Διεθνούς Δικαίου).

All Rights Reserved

© Copyright: Κωνσταντίνος Γ. Νικολουδάκης

18541 Πειραιάς

E-mail: filosofiagr@yahoo.gr, info@kosmologia.gr

Τηλ.: +30 210 4811373 Κιν. +30 6932 77 33 73

Web site : <http://www.kosmologia.gr>

"Από παιδί και από τρελό μαθαίνεις την αλήθεια"

"Η γλώσσα κόκαλα δεν έχει και κόκαλα τσακίζει"

Λαϊκές ελληνικές ρήσεις

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΜΑΝΙΦΕΣΤΟ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΟΥ!

ΚΕΝΤΡΙΚΕΣ ΙΔΕΕΣ που θεμελιώνουν την Ηθική με εσωτερικές αξίες, ενοποιημένη με τη λογική και την κοσμολογία και επιβάλουν ανατροπές στην κοινωνική και πολιτική ζωή παγκοσμίως. Τις πιο σημαντικές απόψεις, μπορούμε να τις συγχωνεύσουμε σε τρεις-τέσσερις ευρείες ομάδες, τις οποίες υποδιαιρούμε σε περισσότερα μέρη για διευκόλυνση της ανάγνωσης και της κατανόησης ενός μεγάλου αριθμού σελίδων.

>>>>► Για τη συνέπεια στη σκέψη, τη διαχείριση και την αξιοπιστία της γνώσης. Η θεμελιακή διαφορά της σκέψης από τη γνώση. Η πιο στενή σχέση μεταξύ ψυχής, συμπεριφοράς και νόησης. (Μέρος πρώτο).

>>>>► Η πλάνη, η άγνοια, οι ανακρίβειες και τα κενά στη σκέψη, η βεβαιότητα και η αμφιβολία συνδέονται διαρκώς με ψυχολογικές αντιδράσεις και με τη συμπεριφορά, στο άτομο και ομαδικά. Ο σταθερός ρόλος της σκέψης και της ηθικής (με τις πνευματικές και αιώνιες αξίες) για τις ανθρώπινες σχέσεις και για την προσωπικότητα. Οι πρώτες σκέψεις και παρατηρήσεις για την (πνευματική) ηθική πριν από την έρευνα του φυσικού κόσμου. (Μέρος δεύτερο).

>>>>► Σκέψεις και παρατηρήσεις για την (πνευματική) ηθική μετά από την έρευνα του φυσικού κόσμου. Η πνευματική ηθική έτσι αποδεικνύεται παγκόσμια και μπορεί να προσδιοριστεί με το επίθετο «κοσμολογική» ηθική. Για τον προορισμό και το νόημα της ζωής. Αποδεικνύεται ότι οι φυσικοί νόμοι (ρυθμιστικές σχέσεις) που ρυθμίζουν εξωτερικά τα φαινόμενα και διατηρούν τον κόσμο επιβάλλονται με άμεσο/εσωτερικό τρόπο από την ύπαρξη του συνόλου του κόσμου και όχι από την περιστασιακή σύνδεση των μερών. (Μέρος τρίτο).

>>>>► Η σχέση της παγκόσμιας Ηθικής (με πνευματικές αξίες) με τη δικαιοσύνη, με τις πολιτικές επιστήμες και με την οργάνωση της κοινωνίας. Οι πνευματικές αδυναμίες συνολικά, η έλλειψη των ηθικών αξιών και η υλιστική άποψη για τον κόσμο γίνονται πιο φανερά όταν οι άνθρωποι συνεργάζονται, γίνονται μέλη μιας ομάδας, υποκινητές και υποστηρικτές και τελικά από τις συνέπειες στην οργάνωση της κοινωνίας. (Μέρος τέταρτο).

<•> ΜΕ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΔΙΩΚΟΝΤΑΙ, ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΥΝΤΑΙ ΚΑΙ ΕΞΥΠΗΡΕΤΟΥΝΤΑΙ ΟΜΑΔΙΚΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΕ ΣΧΕΣΕΙΣ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Όταν η πλειοψηφία εκφράζεται μέσω της εκλογικής διαδικασίας -από ορισμένα πολιτικά πρόσωπα και από τα κόμματα- δεν έχει ζητήσει να διαβάσει κάποιο συμφωνητικό, το οποίο θα περιγράφει και θα προβλέπει με ακρίβεια (και ψιλά γράμματα) τι ακριβώς θα υλοποιηθούν και θα σχεδιάσουν οι εκπρόσωποί τους και τι ακριβώς θα αλλάξουν στη λειτουργία του κράτους και πώς θα αντιμετωπίσουν μερικά έκτακτα γεγονότα, τα οποία είναι πιθανά. Η ψήφος προσφέρεται σαν υπογραφή βιαστικά, με ελπίδα και με εμπιστοσύνη, έτσι όπως συνήθως οι άνθρωποι υπογράφουν μια συνηθισμένη σύμβαση για παροχή υπηρεσιών. Η πλειοψηφία δεν απαιτεί την τέλεια συμφωνία με τους πολιτικούς εκφραστές της, δεν ζητάει την απόλυτη συνέπεια και την εφαρμογή μέχρι τελευταίας λεπτομέρειας των σχεδίων, δεν απαιτεί την πρόβλεψη όλων των πιθανών καταστάσεων και την εφαρμογή μόνο των εύκολων και των ευχάριστων σχεδίων. Πολλοί άνθρωποι και ψηφοφόροι δεν μπορούν να ενημερώνονται καλά και για όλα τα πολιτικά ζητήματα και τις εξελίξεις. Αναγνωρίζουν, ότι αυτοί οι ίδιοι δεν είναι προετοιμασμένοι για να συμμετάσχουν στην πολιτική σαν μέλη ή σαν υποψήφιοι. Από τις πολιτικές αντιπαραθέσεις και συζητήσεις περισσότερο φαντάζονται παρά καταλαβαίνουν. Μπορούν να σχηματίζουν εύκολα μια άποψη, χωρίς να χρειαστεί να σκεφτούν. Αν κάτι δεν τους αρέσει τότε επιλέγουν το αντίθετο και αν διαφωνούν, τότε σκέφτονται την ακριβώς αντίθετη άποψη. Όταν επιλέγουν πρόσωπα και ομάδες για εκπροσώπηση και ανάληψη ευθυνών, επίσης δεν έχουν αρκετή ενημέρωση, δεν έχουν διαβάσει προσεκτικά τα προγράμματα, εκτιμούν από ενδείξεις και με άσχετες παρατηρήσεις (κι εντυπώσεις) και ίσως δεν έχουν επίγνωση για την αξία της επιλογής τους. Εάν κάτι γίνεται φανερά και αποδεδειγμένα για την καλύτερευση της ζωής τους, η πλειοψηφία δεν θα το εμποδίσει. Όπως δεν εμπόδισε την εφαρμογή αποφάσεων και σχεδίων για τα οποία είχε διαφωνήσει, αλλά οι πανούργοι βρήκαν τους τρόπους για να προετοιμάσουν την πλειοψηφία να δεχτεί τις αλλαγές αδιαμαρτύρητα ή με τις ελάχιστες αντιδράσεις!

Οι άνθρωποι είναι έτοιμοι να υποστηρίξουν οποιονδήποτε εμφανιστεί με δική του πρωτοβουλία σαν ικανός να εξυπηρετήσει, να επιτύχει συνεργασίες, να εκπροσωπήσει και να εργαστεί για την καλύτερευση της ζωής μέσα στην κοινωνία. Οι περισσότεροι δεν είχαν ποτέ την υπομονή, την εμπειρία, την αυτοπεποίθηση και τη γνώση για να ζητήσουν ένα διατυπωμένο συμβόλαιο για τη συμβίωσή τους και με την αξίωση να το υπογράψουν όλοι. Αν αντιληφθούν ότι η καθημερινή ζωή τους είναι πιο ασφαλής, ότι δεν στερούνται τα

απαραίτητα για την επιβίωση και ότι η ζωή και το μέλλον τους δεν κινδυνεύει από την έκφραση της διαφορετικής άποψής τους και από ορισμένες ιδιαιτερότητες στη ζωή τους, τότε λίγο θα τους ενδιαφέρει πώς ορίζεται η ελευθερία και η δημοκρατία. Είναι διαπιστωμένο από την παγκόσμια ιστορία, ότι οι άνθρωποι είναι έτοιμοι να ανεχθούν και να συγχωρέσουν ακόμα και παρανομίες, καταχρήσεις, υπερβολές, ανισότητες και εγκλήματα των πολιτικών προσώπων, αν αυτοί δεν υποκινηθούν. Χωρίς να έχουν φιλοσοφήσει, αντιλαμβάνονται κάπως, ότι δεν είναι εύκολο ή δυνατό να ζήσουν σε ένα κόσμο και σε μια κοινωνία χωρίς προβλήματα, με εξασφαλισμένη την καλή τύχη τους και ότι ο άνθρωπος γενικά δεν είναι τόσο αξιόπιστος, ειλικρινής, αμερόληπτος και χωρίς τρομερά ελαττώματα. Το αντιλαμβάνονται διότι κάπως αναγνωρίζουν και την προσωπική αδυναμία τους, ιδιαίτερα σε μεγαλύτερες ηλικίες. Αντιλαμβάνονται πώς αυτοί οι ίδιοι επίσης θα έπρατταν, πολλές φορές και με πολλές ευκαιρίες, έτσι όπως τώρα καταδικάζουν τις αδυναμίες και την ανευθυνότητα των πολιτικών προσώπων. Αλλά δεν μπορούν να καταλάβουν και ν' ανεχθούν τις ακρότητες, το ψέμα και τη μεροληπτική εξυπηρέτηση, όταν η καθημερινή ζωή τους κινδυνεύει και γίνεται πιο δύσκολη, απ' όσο αν ζούσαν ομαδικά μέσα στα δάση σαν κοινά ζώα. Όταν σχεδόν όλη η δική τους ζωή και των αγαπημένων τους προσώπων περνάει με αγωνία, όπως στα έργα τρόμου, και όταν βλέπουν σε τι ανισόρροπη κοινωνία *"με το συμβόλαιο Φραγκεστάιν"* θα ζήσουν τα παιδιά τους' με δυσκολίες πολλαπλάσιες από αυτές των ηλεκτρονικών παιχνιδιών που ποτέ δεν κερδίζουμε. Δεν είναι μόνο η επιβίωση για το άτομο που εμποδίζεται και γίνεται δύσκολη, με τη συμμετοχή του κράτους και ιδιαίτερα με την εξάρτηση της επιβίωσης από μια αμειβόμενη εργασία. Εμποδίζεται η πραγματοποίηση της φυσικής επιθυμίας για οικογένεια, ενώ τα υπεύθυνα άτομα περιέρχονται σε μια πιο θλιβερή θέση, να αδυνατούν να βοηθήσουν τα παιδιά τους ή να αντιλαμβάνονται εκ των υστέρων το θλιβερό μέλλον των παιδιών σε μια ανισόρροπη κοινωνία.

Αλλά και οι εκφραστές των πολιτικών απόψεων και τα μέλη των πολιτικών ρευμάτων και των κομμάτων υπερβαίνουν τη λογική, όταν αρνούνται να συζητήσουν και να συνεργαστούν μεταξύ τους και αντιθέτως, προκαλούν φανατική αντιπαράθεση και διχασμό στην κοινωνία. Εκφράζουν απόψεις σε ζητήματα τα οποία δεν έχουν μια απάντηση, αλλά μόνο επιλογή της μιας ή της άλλης λύσης, έτσι όπως εξυπηρετεί για την επίτευξη ορισμένων στόχων ή για τη διατήρηση κάποιων πλεονεκτημάτων, ή έτσι όπως εξυπηρετεί για την αντίδραση στην αντίπαλη επιλογή. Σε πολλές περιπτώσεις, οι αντίθετες επιλογές για τις οποίες εκείνοι διαφωνούν και η κοινωνία διχάζεται είναι και οι δύο σωστές. Γι' αυτό η κάθε πλευρά μπορεί να υποστηρίξει την αντίθετη ή διαφορετική επιλογή της με σωστές απόψεις. Σπάνια όμως εισάγουν μέσα στη σκέ-

ψη τους ένα θεμελιακό γνώρισμα της πραγματικότητας, όπως είναι η "προτεραιότητα". Πολλές φορές, το ζήτημα δεν είναι ποιος έχει δίκιο ή τη σωστή άποψη, για τα οποία μπορούν να συζητούν ατελείωτα και με εντυπωσιακή ευστροφία, αλλά μόνο αν είναι σωστή η προτεραιότητα για τη στιγμή και τον τόπο, στα οποία θα εφαρμοστεί μια πολιτική ή μια απόφαση. Λ.χ. μπορεί να ψηφίζεται ένας νόμος για να διορθωθεί η ευνοϊκή ή η δυσμενής φορολογική μεταχείριση μιας ομάδας εργαζομένων, αλλά να είναι δύσκολη έως και αδύνατη η εφαρμογή του, ενώ θα χρειαζόταν προηγουμένως η ανάλογη προετοιμασία. Όπως και στην προσωπική ζωή, θαυμαστό είναι κάποιος να προσφέρει οικονομική βοήθεια σε ανθρώπους που την έχουν άμεσα ανάγκη. Αλλά πώς θα την προσφέρει, όταν αυτός ο ίδιος επίσης βρίσκεται σε μια δύσκολη θέση και σε αδυναμία να βοηθήσει ένα αγαπημένο του πρόσωπο. Πλεονεκτική η τεχνολογία με την οποία παράγεται ηλεκτρικό ρεύμα από το φως του ήλιου, αλλά άχρηστη όταν ο τόπος σου μένει σκοτεινός στο μεγαλύτερο διάστημα του έτους ή όταν το καθυστερημένο κράτος αποθαρρύνει με νομικούς περιορισμούς και από αδυναμία των υπηρεσιών μια τέτοια επένδυση. Παρανοϊκή η απαγόρευση της έκφρασης για τις ξένες θρησκείες και άδικο να εμποδίζονται οι αλλόθρησκοι στη κοινωνική ζωή τους, όμως δεν είναι λογικό να "επιβληθεί" άμεσα η ελευθερία στην θρησκευτική πίστη, όταν αναμένονται ακατάπαυστες αντιδράσεις, διαλυτικές για την κοινωνία. Ρεαλισμός χωρίς εκτίμηση της προτεραιότητας δεν νοείται. Έπειτα, όπως έχουμε παρατηρήσει, συχνά εκφράζονται απόψεις σε σύνθετα ζητήματα, τα οποία δεν μπορούν να απαντηθούν μόνο με κοινωνιολογική προσέγγιση και γι' αυτό είναι αστήριχτες και αποσπασματικές γνώμες, όχι αξιόπιστες απόψεις ούτε εγγυημένες λύσεις. Απλές γνώμες, έτσι όπως αυτές που εκφράζουν οι άνθρωποι για το Θεό και επαναλαμβάνουν τις γνωστές θρησκευτικές απόψεις τους ή αντιδρούν σε αυτές. Αλλά και το σύνολο των απόψεων για το ρόλο του Κράτους, για την οικονομική ανάπτυξη, για τη δημόσια διοίκηση, γενικά για την οργάνωση της κοινωνίας και έτσι όπως αυτές υποστηρίζονται, δεν είναι μεταξύ τους καλά δεμένες και με θεμέλια, για να αρνούνται οι πρωταγωνιστές να συζητήσουν με τους ανταγωνιστές τους ή και να συμφωνήσουν σε πολλές απόψεις ή για να διαμορφώσουν από κοινού νέες απόψεις και να συνεργαστούν με αμοιβαίες υποχωρήσεις. Η δυσκολία στη συνεννόηση και στη συνεργασία συνήθως προέρχεται από το ρόλο που δεν θέλει κανένας να χάσει ή να υποβαθμίσει, είναι η φιλοδοξία και δυστυχώς η έχθρα η οποία προκλήθηκε με τις δυσκολίες, τις πιέσεις και τις επιθέσεις που εκείνοι δέχονται από τους αντιπάλους τους. Η διαφωνία σε ορισμένα ζητήματα γίνεται αφορμή για να μην επιδιώξουν οι υποκινητές τη συμφωνία και για να ενισχύσουν τις δικές τους πολιτικές απόψεις. Ενώ με τις υπερβολές, τα συνθήματα, τις εντυπώσεις και

με το δόλο προσπαθούν να συνδέσουν την τύχη του ανήσυχου πλήθους με τα δικά τους προσωπικά σχέδια και συμφέροντα, για να γίνουν αυτοί έτσι υπολογίσιμοι από τους αντιπάλους τους και για να εμποδίσουν τις αντίπαλες πολιτικές. Όταν ενθαρρύνονται από την οικονομική και πολιτική στήριξη μεμονωμένων προσώπων ή εταιρειών, που επηρεάζουν την κοινωνική σταθερότητα, τότε έχουν τις πιο μεγάλες προσδοκίες. Είναι πρόθυμοι να εξυπηρετήσουν τους υποστηριχτές τους, να τους ανταποδώσουν με ορισμένα πλεονεκτήματα -δεν χρειάζεται να ζητηθεί-, να συγκρουστούν επιλεκτικά, όπως οι πολιτικές περιστάσεις επιβάλλουν και μέχρι φανεράς προδοσίας. Τότε ανακαλύπτουν πόσο αποτυχημένες, περιστασιακές και απερίσκεπτα αποδεκτές είναι πολλές από τις απόψεις τους για μια καλύτερη κοινωνία.

Από τα αρχαία χρόνια μερικοί άνθρωποι αισθάνονται βέβαιοι για τις ικανότητές τους και σε πλεονεκτική θέση για να επιβιώσουν, να διασώσουν, να υπερασπιστούν, να επιτύχουν κοινούς στόχους, να πραγματοποιήσουν σχεδιασμούς και βιάζονται να δώσουν λύσεις σε κοινά προβλήματα. Ηρωισμός, ανδρισμός, γενναιότητα, φιλοδοξία, αυταρχισμός, επιθετικότητα, υπερηφάνεια, είναι μερικές από τις λέξεις που έχουν επινοηθεί για να εκφράσουν τις πιο επιπόλαιες μορφές εγωισμού, τη μεγαλομανία, την υπερεκτίμηση των ικανοτήτων και τις πιο ανεύθυνες συμπεριφορές!

· Κάποιοι πιστεύουν ότι είναι ανώτεροι αλλά με τη δράση τους αποδεικνύονται αναξιόπιστοι, επιζήμιοι και ιδιοτελείς.

· Κάποιοι έχουν κληρονομήσει ή δημιουργήσει τα κοινωνικά πλεονεκτήματά τους και από τις ανώτερες διοικητικές θέσεις τους λαμβάνουν αποφάσεις που διευκολύνουν ή δυσκολεύουν τη ζωή πολλών άλλων. Κυνηγούν συνεργασίες και πελάτες, γίνονται μέλη σε ενώσεις και οι δουλειές τους απειλούνται από τους ανταγωνιστές.

· Κάποιοι ηγούνται ήδη σε ομαδικές προσπάθειες, έχουν εμπειρία και γνώση από τη συμμετοχή και τη δράση τους και έχουν την άνεση να εμφανίζονται δημόσια και να διεκδικούν, να πληροφορούν και να προβάλλουν τη δράση τους.

· Κάποιοι είναι φιλόδοξοι και δεν μπορούν να φανταστούν τη ζωή τους ήσυχη και περιορισμένη σε ένα στενό χώρο. Απολαμβάνουν τις γνωριμίες και τις συναντήσεις, συμμετέχουν ολόψυχα σε μια ομάδα και ξεχωρίζουν για την προσφορά και το ενδιαφέρον τους.

· Κάποιοι έχουν υπερβολική πίστη για τις απόψεις τους ή σε μια ιδεολογία και εύκολα παρακινούνται για να τις επιβάλλουν σε όλο τον κόσμο και με το ανώτερο εκπαιδευτικό επίπεδο εμφανίζονται πειστικοί και βρίσκουν οπαδούς.

- Κάποιοι έχουν εύκολη τη συμμετοχή τους σε πολιτικές προσπάθειες διότι έχουν την ανάλογη εκπαίδευση και την εμπειρία από την επαγγελματική σταδιοδρομία τους και δέχονται τέτοιες προτάσεις.
- Ορισμένοι διευθύνουν μεγάλες και μονοπωλιακές επιχειρήσεις και συνεργάζονται με τις δημόσιες υπηρεσίες, με τα υπουργεία και για την εξυπηρέτηση κρατικών υποθέσεων.

Αν τώρα σχηματιζόταν ένα κράτος από την αρχή, θα σχηματιζόταν από αυτούς τους οποίους δεν διστάζουν να παίρνουν αποφάσεις, που βάζουν τους όρους, τους κανόνες, τους σκοπούς, τα μέσα παραγωγής, τις πολλές γνωριμίες, το δυσεύρετο και δαπανηρό εξοπλισμό και τις τεχνικές γνώσεις. Φυσικό είναι να έχουν ορισμένα πλεονεκτήματα και να κερδίζουν κάτι από αυτή την επιχείρηση. Αυτοί έχουν πειστικό λόγο και περισσότερα κίνητρα για να ξεκινήσουν πρώτοι να σχηματίσουν μια οργανωμένη ομάδα, για να ξεκινήσουν διαφημιστικές εκστρατείες και για να συμπεριφερθούν επιθετικά, όχι αμυντικά. Όσοι μείνουν απ' έξω και δεν αποφασίζουν, φυσικό είναι να μείνουν εγκαταλελειμμένοι και με τις προσδοκίες, που οι πρώτοι θα φροντίσουν να τους ενισχύσουν. Σε αυτές τις επιχειρήσεις με τις μεγάλες προσδοκίες, χρειάζονται οι φθηνοί υπηρέτες, εθελοντές στρατιώτες, χορηγοί και οι αφελείς υποστηρικτές, δηλαδή θύματα και κομπάρσοι και αυτοί δεν χρειάζεται να το μάθουν με ειλικρίνεια, ότι έτσι προσποητά αντιμετωπίζονται. Είναι πιο έξυπνο να ενθαρρύνεις τα θύματα και τους ενθουσιασμένους, να τους εξηγήσεις ότι πρέπει να αισθάνονται υπερήφανοι και να τους ευχαριστήσεις. Και όπως είναι γνωστό, για να προστατευτούν τα μεγάλα συμφέροντα στις δύσκολες στιγμές, για να εξασθενήσουν οι αντιδράσεις, για να επιβληθούν μερικές δυσάρεστες λύσεις και για να δικαιολογηθούν οι καταστροφικές πολιτικές, εύκολα αναφέρονται στο γενικό καλό της κοινωνίας και διαλαλούν αυτό που όλοι θα ήθελαν να ακούσουν. Και επειδή πάντα υπάρχουν διαφωνίες, ευθιξία ανάλογη της μεγαλομανίας και μερικοί πιστεύουν ότι είναι πιο απαραίτητοι και αδικούνται, σχηματίζονται ανταγωνιστικές ομάδες και πολλές φορές η μια ομάδα θα αμφισβητήσει τις επιλογές της άλλης, θα χρειαστεί να συγκρουστούν μεταξύ τους και να διεκδικήσουν η κάθε μια το δικό της μερίδιο. Αυτοί οι ίδιοι, λοιπόν, οι προνομιούχοι και περιστασιακά ευνοημένοι, που θα σχημάτιζαν από την αρχή ένα κράτος, είναι τώρα εκείνοι που το βρίσκουν έτοιμο και φιλοδοξούν να αντικαταστήσουν τους προηγούμενους. **Με το δημοκρατικό πολίτευμα και την αρχή της πλειοψηφίας, αυτό γίνεται αναίμακτα, με το κόστούμι.** Η αστυνομία και οι ένοπλες δυνάμεις γίνονται λάφυρό τους με νομικές διαδικασίες, τις οποίες και προσπαθούν να σέβονται. Διαφορετικά οι περισσότεροι "δημοκράτες" δεν θα δίσταζαν να πράξουν απολίτιστα, έτσι όπως

έκαναν οι διεκδικητές της εξουσίας και οι προνομιούχοι στις παλαιότερες εποχές και με τη νοοτροπία της *άγριας δύσης*.¹ Γι' αυτό, αν στη δημοκρατική κοινωνία η ζωή γίνει δύσκολη και δεν επιτευχθεί η καθαρή πλειοψηφία για το σχηματισμό κυβέρνησης, τότε υπάρχει ο κίνδυνος εσωτερικών συγκρούσεων και για αιματηρές διαμάχες, με υποκινητές και οργανωτές ποιους; Πρωταγωνιστές και υποκινητές θα είναι εκείνοι που φιλοδοξούσαν να αναρριχηθούν δημοκρατικά στην εξουσία.

Φανταστείτε, αν δεν το έχετε δει, ένα μεγαλομανή άνθρωπο, που εκφράζεται και συμπεριφέρεται με πλήρη βεβαιότητα για τις δυνατότητές του και για την αποτελεσματικότητά του. Έναν υπερόπτη άνθρωπο, που η σύντομη εμπειρία του έχει επιβεβαιώσει τις ικανότητές του και αυτός γελάει με όσους έχουν κάνει διαφορετικές επιλογές και θέλει ν' αγνοεί εκείνους που δεν τον υποστηρίζουν ή δεν τον ακολουθούν. Νομίζετε ότι αυτός ο υπερόπτης άνθρωπος είναι μια σπάνια περίπτωση και στη φαντασία σας; Αυτός ο **παρανοϊκός άνθρωπος και η σκοταδιστική νοοτροπία του εκπροσωπείται από ολόκληρα κράτη και χώρες** (και αυτές οι χώρες έχουν επίσης νόμους)! Από πού αντλεί αυτός ο υπερόπτης άνθρωπος την υπερβολική βεβαιότητά του; Αντλεί τη βεβαιότητά του και επιμένει στις επιλογές του από την καλή γνώση και από την επίγνωση των πραγματικών κινδύνων και των αδυναμιών του και από τη σωστή εκτίμηση των πιθανοτήτων για επιτυχία; Όχι απαραίτητα. Η περιορισμένη επιτυχία της σκέψης, μερικές σωστές εκτιμήσεις που με λίγη τύχη επιβεβαιώνονται, η δημιουργική δράση, οι συνεργασίες, οι έξυπνοι ανταγωνισμοί και τα πραγματικά πλεονεκτήματα -που δεν λείπουν ούτε από τα ζώα- προκαλούν μια ψευδαίσθηση πλήρους γνώσης και δύναμης. Αποκορύφωμα ψευδαίσθησης, όταν η προσπάθεια είναι χρόνια και εξαντλητική. Με αυτή την ψευδαίσθηση (της εμπειρίας) ενεργούν επίσης και τα ζώα και υπερβαίνουν τους δισταγμούς τους. Για τη διατήρηση, τη χρησιμοποίηση και την παραγωγή των φαντασιώσεων δεν εξαιρούνται όσοι αναλαμβάνουν υπεύθυνες και δημόσιες θέσεις, οι άνθρωποι κάθε εξουσίας και κυρίως εκείνοι που ελέγχουν ή εκπροσωπούν τις μεγαλύτερες ομάδες ή μια μεγάλη χώρα.

Όλοι εκείνοι οι άνθρωποι που πλημμυρίζουν τους δρόμους, τις πλατείες και τα χωράφια και είναι έτοιμοι να μας βγάλουν τα μάτια, όταν κάποιος πονηρός τους φανατίσει ή τους εκπροσωπήσει, είναι τα αθώα παιδάκια που κοιτάζαμε με τρυφερότητα και απλώναμε το χέρι για να τα χαϊδέψουμε. Δεν θα αναρωτηθείτε πώς διαμορφώνουν τέτοια νοοτροπία, τέτοια εμπιστοσύνη στις ιδέες τους και τέτοιες χαζές επιθυμίες για να γεμίσουν το χρόνο τους, ενώ συγχρόνως στον κοινωνικό τους περίγυρο είναι "καλοί", "έντιμοι" και "νομοταγείς πολίτες"; Θα έπρεπε αυτό να είναι ένα από τα καθημερινά ζητήματα για την κοινωνία από παλαιότερα: Να ερευνούμε τις διαφοροποιήσεις μεταξύ

των λαών και των ανθρώπων και τι πρέπει να γίνει μέσα στην κοινωνία για να σταματήσουν οι άνθρωποι να **χωρίζονται από σκέψεις που είναι ανάμικτες με φαντασιώσεις, μισές αλήθειες και με κενά γνώσης**. Αν εμείς απλώς σκιστάrouμε τη διεστραμμένη φαντασίωση, τον ιδρυτή μιας ανταγωνιστικής θρησκείας να ασελγεί στη μητέρα του άλλου ή την τελευταία να συμπεριφέρεται σαδιστικά στον πρώτο, οι πιστοί θα ζητήσουν να μας κοιτάξει ο δικός τους ψυχίατρος και να μας δικάσουν με τους δικούς τους νόμους; Ή μήπως ακόμα χειρότερα, θα γίνουν παρανοϊκοί δολοφόνοι, ίδιοι με εκείνους που έχουμε δει σε ταινίες τρόμου; Η πρόκληση με τα θρησκευτικά σύμβολα είναι ένα ακραίο παράδειγμα για το πώς η ανθρώπινη σκέψη και λογική συφιλιώνονται με τη φαντασία για να εξυπηρετηθούν δράσεις και απερίσκεπτες επιθυμίες, που καταστρέφουν την πνευματική ομορφιά ζωής. Πλανώνται όσοι νομίζουν ότι αυτή η μεροληπτική λογική και η ανάμιξη της φαντασίας περιορίζονται μόνο στα θρησκευτικά ζητήματα. Όταν οι απόψεις για τη ζωή έχουν αξιοπιστία τότε δεν θα χάσουν την αξία τους και δεν θα διαψευστούν, αν εκείνος που προκαλεί είναι τρελός ή δεν έχει πειστικές απόψεις. Όταν τα σύμβολα θυμίζουν φαντασιώσεις, όταν παραπέμπουν σε ψέματα, σε αξίες που έγιναν αξεχώριστες μαζί τους και λείπει η αξιοπιστία, τότε και τα σύμβολα είναι απροφύλακτα στις αμφισβητήσεις. Αν αυτά είναι σεβαστά από φόβο και ανασφάλεια, τότε πάλι με μια φαντασίωση και με υποκρισία τα χρησιμοποιούμε. Επομένως, όταν εσύ που υπερασπίζεσαι τις φαντασιώσεις δεν είσαι ικανός να πείσεις για την αξιοπιστία τους και επιπλέον, όταν από αυτές τις φαντασιώσεις απολαμβάνεις ορισμένα πλεονεκτήματα και φοβάσαι μήπως τα χάσεις, τότε εύκολα θα αντιδράσεις σαν τρελός και βίαια. Φοβάσαι ότι θα διαψευστούν οι φαντασιώσεις σου, ότι θα αποκαλυφθούν τα ψέματα, ίσως και η δική σου κρυφή καταπίεση να τα εφαρμόσεις στη ζωή σου. Εκτός από λογικό και έξυπνο, θα ήταν και ηθικό να συζητήσουμε τις απόψεις μας και να τις υποστηρίξουμε προκλητικά και δημόσια. Αν οι αντιδράσεις είναι έτσι εύκολες, υπερβολικές και ομαδικές έχουν την εξήγηση που μόλις δώσαμε. Όταν, όμως, η ορθολογική σκέψη λείπει και οι απόψεις φανερώνουν τις επιθυμίες και τα όνειρά μας, τότε φυσικά θα παρακινηθούμε σε βίαια αντίδραση από τα συναισθήματα και με περιφρόνηση για την ερευνητική σκέψη, με σκοπό να κλείσουμε το στόμα εκείνων που μας "ξυπνούν".

Δεν είναι οι οδηγίες ενός μυθιστορήματος ή μερικές σειρές ενός ιερού βιβλίου ή ένα τραγούδι με συγκινητική μουσική, αυτά τα οποία προκαλούν τα ανατρεπτικά κοινωνικά φαινόμενα και τις τρελές συμπεριφορές μιας ομάδας ανθρώπων. Μήπως στο όνομα του χριστιανικού Θεού, της αγάπης ή πολύ πιο εύκολα στο όνομα της ελευθερίας, δεν έχουν ξεκινήσει πόλεμοι και δεν έχουν γίνει πολλά εγκλήματα; Το πρότυπο ενός ειρηνικού ανθρώπου και η ιδεολογία

για μια κοινωνία χωρίς βία, μπορεί επίσης να ενεργοποιήσει φαινόμενα βίας και επικίνδυνων μορφών εξουσίας. Το παρανοϊκό μυαλό του ανήθικου ανθρώπου, η διάνοια με εξωτερικές αξίες και πρότυπα, είναι εύκολο να αλλάξει την ερμηνεία μιας λέξης ή μιας παραγράφου ή να προσθέσει μερικές σειρές ακόμα για να πυροδοτήσει απρόβλεπτες εξελίξεις στην κοινωνία. Αλλά αν η παράνοια και οι φαντασιώσεις γίνονται ομαδικά και έτσι έχουν σχηματιστεί ολόκληρα κράτη, τότε σε αυτό το έργο κάποιιοι έχουν πρωταγωνιστήσει. Αυτοί οι φιλόδοξοι και με ακλόνητη αυτοεκτίμηση εκμεταλλεύονται μια σχέση τυφλής εμπιστοσύνης, ενθαρρύνονται με την προσδοκία της αμοιβαίας υποστήριξης και γίνονται υποκινητές μιας μαζικής αντίδρασης. Μια κοινωνία ή μια χώρα με πλούσιους πολίτες δεν πρέπει να αισθάνεται ήσυχη και ότι τα πράγματα βρίσκονται υπό έλεγχο. Άπειρες είναι οι σκέψεις, οι φαντασιώσεις, οι επιθυμίες και τα όνειρα που μπορούν να εξαπλωθούν και να αναστατώσουν την κοινωνική συμβίωση και να προκαλέσουν αιματοχυσία, όσο οι άνθρωποι παραμένουν αθωράκιστοι από τις ηθικές αξίες του εσωτερικού προσανατολισμού. **Η καλή οικονομική κατάσταση, τα πολλά χρήματα και η περιουσία** εξακριβωμένα δεν εξασφαλίζουν την ήσυχη ζωή στο άτομο ούτε την ειρήνη στην κοινωνία. Αντιθέτως, αποδεικνύεται ότι **προσφέρουν τα πλεονεκτήματα (και είναι μεγαλύτερη η πρόκληση) για να υλοποιηθούν και να εξυπηρετηθούν τα πιο τρελά σχέδια και στις δημοκρατικές χώρες ακόμα πιο εύκολα.**

† Πολλοί άνθρωποι ακόμα δεν κατανοούν πώς από μία περίοδο ειρηνικής συμβίωσης προκύπτει ένας πόλεμος ή μια κατάσταση αλληλοσπαραγμού, με όλες τις φρικιαστικές περιπτώσεις που γνωρίζουμε. Ο πόλεμος δεν είναι το ξέσπασμα μίας ξαφνικής τρέλας. **Σε καιρό ειρήνης, ήδη** οι ανθρώπινες σχέσεις είναι διαταραγμένες, ήδη οι άνθρωποι είναι χωρισμένοι από τρελές ιδέες, από την οικονομική ανισότητα και από τρελές απαιτήσεις... Τι νόημα έχουν οι αριθμοί, η οικονομική ανάπτυξη, το μεγάλο εισόδημα, ο υλικός πλούτος, όταν ο φίλος σε προδίδει, το παιδί σου πέφτει θύμα εμπόρων ναρκωτικών και ανώμαλων, ο γείτονας απειλεί τη ζωή σου, το ταξίδι αναγκής γίνεται τραγωδία, ο περίπατος περιπέτεια, όταν με τις δεσμεύσεις μας υπερβαίνουμε τις δυνατότητές μας, όταν οι συνεργάτες είναι αναξιόπιστοι, όταν η απληστία μεγαλώνει και η αλητεία εξαπλώνεται, όταν τα πράγματα που είχαν προβληθεί σαν τα τελειότερα αποδεικνύονται στην πορεία το ίδιο ανεπαρκή, απρόβλεπτα ζημιογόνα, όταν η τροφή και το νερό σε δηλητηριάζουν, όταν οι πολιτικές και οι θρησκευτικές διαφορές προκαλούν μίσος και συγκρούσεις, όταν το

κράτος υπολειτουργεί και αδυνατεί να επιτύχει την ισορροπία και την κοινωνική ευημερία. Επιθυμούμε την ειρήνη χωρίς αδικία, χωρίς εκμετάλλευση της αδυναμίας, χωρίς καταπίεση, αυταπάτες και παράλογους όρους. Χρειάζεται **να σκεφτούμε σοβαρά το ρόλο του ηθικού προσανατολισμού** (στη ζωή των πολιτών), **ακόμα και για την οικονομική ανάπτυξη μιας χώρας** και να ξεπεράσουμε μία από τις τελευταίες μεγάλες προκαταλήψεις, που ξεκινούν από την απερίσκεπτη αντίληψη των διαχωριστικών ορίων στις επιστήμες.

Να σταματήσουμε να θεωρούμε ρεαλισμό την επιπόλαιη αντίληψη των πραγμάτων, την ευπιστία, τη συνήθεια, την υπερεκτίμηση των ικανοτήτων μας και τον περιορισμό της πραγματικότητας στις συναλλαγές και στη συνεργασία των ανθρώπων.

Φυσιολογική η παράνοια και η φαντασίωση στη ζωή, όπως είναι φυσιολογικά οι ασθένειες, τα γηρατειά, ο θάνατος, οι αντιθέσεις στη ζωή και φυσιολογικά έρχεται κάτι το νέο και το ανατρεπτικό. Οι δολοφόνοι θα μπορούσαν να ενωθούν σε ομάδα με έναν πρόεδρο και να ζητήσουν αλλαγή στη νομοθεσία και τα δικά τους δικαιώματα... Αν ακόμα αυτό δεν έχει γίνει, ευτυχώς δεν ευνόησε ο αριθμός τους ανά περιοχή που είναι σχετικά μικρός και όχι επειδή οι ανθρώπινοι νόμοι δεν προσαρμόζονται ή βασίζονται σε πειστικές σκέψεις και μπορούν να εφαρμόζονται. Μόνο η Ηθική με τις εσωτερικές αξίες, με τις αμερόληπτες σκέψεις για τους υλικούς περιορισμούς της ζωής και για το αποκορύφωμα της εξέλιξης της ζωής μέσα στο πνεύμα, έχει τη δύναμη της Επιστήμης και ενός παγκόσμιου θεσμού για να εμποδίσει μια τέτοια κοινωνική εξέλιξη. Ενώ η ψυχολογία με την οποία συνορεύουν, πρέπει να περιοριστεί στο φυσιολογικό και στη σχετικότητα της ανθρώπινης συμπεριφοράς ανάλογα με το μεταβαλλόμενο περιβάλλον και με τις εμπειρίες. Διότι, ακόμα και όταν ο κανόνας για τους ανθρώπους γίνει να κλέβουν, να πραγματοποιούν σεξουαλικές επιθυμίες χωρίς φραγμούς και να δηλητηριάζουν τον οργανισμό τους, μόνο η Ηθική επιστήμη μπορεί να τολμήσει να καταγγείλει και να κατηγορήσει το φυσιολογικό και τον κανόνα, σαν φαινόμενα ή καταστάσεις από συμπεριφορά ζώου, από επιλογές με εξωτερικές αξίες και από πνευματική αδυναμία. Μόνο η επιστήμη για τη σχέση της ζωής με τις πνευματικές αδυναμίες μπορεί να αποδείξει, ότι αυτά τα ανήθικα φαινόμενα δεν συμφωνούν με τις παγκόσμιες εσωτερικές αξίες, με τις λογικές αρχές και με τον πνευματικό προορισμό της ζωής. **Το «φυσιολογικό» δεν είναι οπωσδήποτε το «Ηθικό»** αφού η ζωή δεν ξεκινάει με σοφία, με επιστημονική σκέψη, κατανόηση και αμεροληψία, αλλά αντιθέτως με τεράστια άγνοια και φαντασιώσεις. Μέσα σε ένα ανασφαλές περιβάλλον, στο οποίο οι άνθρωποι εξοικειώνονται και προ-

σαρμόζονται πονηρά και εγωκεντρικά για να επιβιώσουν. Και τελικά δεν είναι ηθικό για έναν υπεύθυνο και αξιόπιστο άνθρωπο να συμπεριφέρεται περιορισμένος στα ζωώδη ένστικτα και να προσαρμόζεται χωρίς αντιστάσεις στις κοινωνικές περιστάσεις που ευνοούν τον υποκριτή, το δολοπλόκο, το δημιουργό, τον κερδοσκόπο, τον πλεονέκτη, τον πιο πειστικό παραμυθά, ενώ αποθαρρύνουν τον πνευματικό τρόπο ζωής με τις λιγότερες υποσχέσεις του. Αυτές οι διαπιστώσεις (για τη σχέση των εξωτερικών σκοπών με τις φαντασιώσεις, ενώ των εσωτερικών αξιών με τη παγκόσμια πραγματικότητα) προκαλούν τριγμούς σε πολλές θεωρίες για την ανθρώπινη συμπεριφορά, για την οργάνωση της κοινωνίας και το ρόλο του κράτους. Αποδεσμεύουν τους στόχους του ανθρώπου από τον κανόνα της υλικής φύσης και από τις περιστασιακές ηδονές και **αντί για την ελευθερία του αλήτη και του ζώου αποθεώνουν την αυτοσυγκράτηση ενός πνεύματος με αυτογνωσία.**

Υπάρχει μια παλιά λέξη, της οποίας το νόημα αν και είναι κάπως αλληγορικό, είναι το πιο εύστοχο για να συντομεύσει ένα φαινόμενο, για το οποίο χρειάζονται πολλές σκέψεις και γνώσεις. Έτσι, όπως είναι κι άλλες συνηθισμένες λέξεις λ.χ. η ψυχή και το πνεύμα. Η λέξη "αλητεία" σημαίνει περίπου λυμένος, χωρίς σταθερό τόπο ή χωρίς λουρί κάπως αλληγορικά. Δηλαδή έτσι όπως γίνεται αντίστοιχα με τον ανήθικο άνθρωπο που συμπεριφέρεται ασυγκράτητα, χωρίς αρχές, χωρίς φραγμούς. Σε αντίθεση με τις ρυθμιστικές σκέψεις που εισάγει η Ηθική με εσωτερικές αξίες και η επίγνωση της ευρύτερης πραγματικότητας. Στις κοινωνίες ιδιαίτερα των λεγόμενων δυτικών χωρών, αυτό **το φαινόμενο της αλητείας έχει καμουφλαριστεί με τη λέξη της ελευθερίας και της δημοκρατίας.** Έχει βρει ερείσματα στην ψυχολογία, στήριξη από το κράτος για την εμπορευματοποίηση όλων των πραγμάτων και ολόκληρες οι κοινωνίες σχεδόν έχουν μεταλλαχθεί σε σπουδαστήρια της αλητείας με προοπτική ανώτερου πτυχίου. Οι φραγμοί εισάγονται από την άλλη πλευρά για τη ζωή όσων επιλέξουν να ζήσουν ασυμβίβαστοι με αυτή την κοινωνία απατεώνων (με ευρύτερη έννοια) και μεγαλομανών. Η ελευθερία των μεν (η αλητεία χωρίς φρένο, μέχρι την ακραία απληστία, σαν λυσσασμένα σκυλιά χωρίς λουρί) καταπιέζει και στερεί την ελευθερία των δε, και φυλακίζει την προοπτική όσων δεν μπορούν ή δεν επιθυμούν να μεταχειριστούν όλα τα μέσα, και να δώσουν όλη τους τη ψυχή για την επίτευξη των στόχων τους. Η λέξη "αλητεία" εκφράζει μια ευρύτερη ανηθικότητα από αυτή που σκεφτόμαστε με τη φανερή μορφή ενός βρομιάρη και πρόστυχου νέου που με τη συμπεριφορά δεν σέβεται τους άλλους δίπλα του. Η ζωή χωρίς την επίγνωση των εσωτερικών αξιών και χωρίς φρένο στην κερδοσκοπική και εγωιστική δράση είναι η αλητεία και ο "κακός δρόμος" των καλοντυμένων, που ξεπερνάει τη φαντασία μας. Αυτή όχι μόνο δεν είναι φανερή και δεν απαγορεύεται,

αλλά μεταμορφώνεται έξυπνα για να κερδηθεί η εμπιστοσύνη του κόσμου και οι πολιτικοί νόμοι χρησιμοποιούνται αδίστακτα. Ένας ανήθικος άνθρωπος χωρίς αξιόποινες πράξεις μπορεί να γίνει πιο σιχαμερός και πιο βλαβερός από ένα φυλακισμένο. Οι διαπιστώσεις για την εξαπλωμένη ανηθικότητα στην κοινωνία εκφράζονται εύκολα, υποβαθμισμένες, κοινότοπα και χωρίς την επιμονή που χρειάζεται για την επίλυση των κοινωνικών προβλημάτων. Έχουν προηγηθεί πολλοί αιώνες άθλιας ιστορίας και στην εποχή μας με την παγκόσμια εμπειρία και ανάπτυξη, όλες οι έξυπνες προσπάθειες δεν δείχνουν ένα αισιόδοξο μέλλον. Τα δυστυχήματα, οι πολεμικές συγκρούσεις, οι ακραίες οικονομικές ανισότητες, οι σκληροί ανταγωνισμοί μόνο για το κέρδος και από ευθιξία, η δουλεία, οι ασθένειες από την κατάχρηση των χημικών υλών, τα εκβιαστικά διλήμματα των πολιτικών, οι συμμαρίες των απατεώνων που βαφτίζονται "συνεργασίες", η εγκληματικότητα, η διαρκής ανασφάλεια στην καθημερινή ζωή πρέπει να εξαλειφθούν το συντομότερο. Και όλα αυτά θα γίνει δυνατό να εξαλειφθούν όταν ενδιαφερθούμε ειλικρινά και αποφασίσουμε να εγκαταλείψουμε πολλές από τις φαντασιώσεις και τις δυνατότητες που απολαμβάνουμε περιστασιακά στη δική μας ζωή και ιδιαίτερα με την ανήσυχη σκέψη σε τι κόσμο μεγαλώνουν τα παιδιά.

Η πολιτική, έτσι όπως τη γνωρίζουμε μέχρι τώρα, στις περισσότερες περιπτώσεις και από την παγκόσμια ιστορία, είναι σαν μια αλήτισσα χωρίς ηθικές/πνευματικές αξίες, που γυρεύει το γρήγορο κέρδος, προκαλεί με την άγρια συμπεριφορά και τα ψέματά της, εξυπηρετεί μεροληπτικά τα συμφέροντα κάποιων ομάδων και παράγει νόμιμη αδικία. Κοιτώντας πίσω στο χρόνο, κατανοούμε ποια ήταν τα μόνιμα αποτελέσματα αυτής της επιπολαιότητας. Τα αποτελέσματα ήταν οι λαοί να διαφοροποιηθούν πνευματικά μεταξύ τους, με ανόητες αντιθέσεις, να μείνουν πνευματικά ανώριμοι, ψυχολογικά ιδιοτελείς, ανεπαρκείς στον κοινωνικό τους ρόλο και να αποκτήσουν απήχηση επικίνδυνες και υπερβολικές αξίες με ανορθολογική και αυθαίρετη σκέψη. Και τελικά, η πολιτική έμεινε ανάξια σεβασμού και ανήμπορη να πραγματοποιήσει τις προσδοκίες για μία πιο δίκαιη κοινωνία. Σε μια κοινωνία εγωπαθών και φιλόδοξων, όπου ο ένας άνθρωπος σκέφτεται πώς θα εξαπατήσει και πώς θα εκμεταλλευτεί τον άλλο για να ικανοποιήσει τις προσωπικές επιθυμίες του και με την ανοχή της Πολιτείας, ακόμα και το εκπαιδευτικό σύστημα (εκτός της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης) έφτασε να εξυπηρετεί αυτόν το σκοπό: δηλαδή την εξαπάτηση και την προώθηση των προσωπικών συμφερόντων με τη δύναμη της Επιστήμης. Σε μια κοινωνία παρανοϊκών, φανατισμένων, προκατειλημμένων και απερίσκεπτων ανθρώπων, όπου αυτοί εκπαιδεύονται και ειδικεύονται για όλα τα επαγγέλματα με το αξίωμα, ότι "για την επιβίωσή μου θα εκμεταλλευτώ την άγνοια και την αδυναμία σου", δεν μπορούμε να ελπί-

ζουμε ότι θα περάσουμε όμορφα τη σύντομη ζωή μας. Και αφού η πλειοψηφία δεν στέλνει τον εαυτό της στη φυλακή, η ίδια η φύση γίνεται η φυλακή της για να υποστούν οι άνθρωποι όλα τα δεινά της αλήτικης, εγωκεντρικής και παρανοϊκής συμπεριφοράς!

1 Με τις πρώτες πόλεις της Αμερικής